

BIỆT DỊCH KINH TẬP A-HÀM QUYỂN V

TỤNG 1: Phần 5

84. Tôi nghe như vậy:

Một thời, Đức Phật ở tại khu lâm viên Kỳ-đà Cấp cô độc, thuộc nước Xá-vệ.

Có một Bà-la-môn đến gặp Phật, sau khi chào hỏi, ngay trước Ngài, nói kệ:

*Đầy đủ những giới nào
Uy nghi không khuyết giảm
Tu tập những nghiệp gì
Thành tựu những pháp gì
Mà được gọi tên là
Bà-la-môn ba minh?
Thế Tôn nói kệ đáp:
Biết rõ được túc mạng
Thấy trời và cõi ác
Tận cùng nghiệp sanh tử
Ba thông và ba minh
Tâm đức thiện giải thoát
Đoạn dục và tất cả
Thành tựu ba minh trên
Ta gọi là ba minh.*

Bấy giờ vị Bà-la-môn nghe lời Phật dạy, vui mừng hoan hỷ, từ giả ra về.

M

85. Tôi nghe như vậy:

Một thời, Đức Phật ở tại khu lâm viên Kỳ-đà Cấp cô độc, thuộc

www.daitangkinh.org

nước Xá-vệ.

Vào sáng sớm, Đức Phật mặc y, bưng bát; A-nan theo hầu Phật, hướng vào thành Xá-vệ.

Khi ấy, trong xóm nghèo nàn có hai vợ chồng tuổi cao, già cả chống gậy bước đi run rẩy như con cò già. Đức Phật từ xa thấy, bảo A-nan:

–Ông có thấy hai vợ chồng rất già cả ở trong chỗ nghèo nàn không?

A-nan bạch Phật:

–Vâng, con thấy.

Đức Phật bảo A-nan:

–Người già này khi tuổi còn nhỏ, tại thành Xá-vệ là hàng Trưởng giả bậc nhất. Khi ấy nếu xuất gia, cạo bỏ râu tóc, mặc pháp y, đã chứng A-la-hán. Khi họ tuổi trẻ, biết giữ gìn tiền tài, là Trưởng giả bậc nhì. Khi đó nếu họ xuất gia, cạo bỏ râu tóc, mặc pháp y, đã chứng A-na-hàm. Nếu họ vào giai đoạn thứ ba của cuộc đời, chứa để tài sản, là Trưởng giả hạng ba. Khi ấy nếu họ cạo bỏ râu tóc, mặc pháp y, thì đã chứng Tu-đà-hoàn. Ngày nay, họ đã già cả, không thể làm ra của cải, cũng không thể tinh tấn, không thể chứng pháp của bậc Thượng nhân.

Bấy giờ Thế Tôn nói kệ:

*Trẻ không tu phạm hạnh
Lại không chứa của tiền
Cũng như con cò già
Giữ cái ao trống không
Không siêng tu phạm hạnh
Khỏe không tạo tài sản
Già nhớ lại thời trẻ
Như cung gãy bỏ không.*

Đức Phật dạy như vậy, các Tỳ-kheo nghe lời Phật dạy, đều hoan hỷ phụng hành.

M

86. Tôi nghe như vậy:

Một thời, Đức Phật ở tại khu lâm viên Kỳ-đà Cấp cô độc, thuộc nước Xá-vệ.

Có một Bà-la-môn già, tuổi cao, thân thể suy yếu, ngày trước đã

làm nhiều việc ác, rất tệ hại, hủy phạm giới cấm, không tin phước thiện, trước không làm phước, khi lâm chung không có chỗ nương nhờ, đến gặp Đức Phật. Sau khi thăm hỏi, ngồi qua một bên, vị ấy bạch Phật:

–Thưa Thế Tôn, ngày trước con làm nhiều điều ác rất tệ hại, hủy phạm giới cấm, không tu phước, không tu thiện, không tạo phước đức trước, đến nay sắp chết không chỗ nương nhờ.

Đức Phật nói:

–Đúng như lời ông nói.

Vị Bà-la-môn già thưa:

–Lành thay Cù-đàm, hãy giảng giải cho tôi, khiến cho tôi được an ổn lâu dài, được lợi ích thiết thực.

Đức Phật dạy:

–Đúng như ông nói, vào ngày trước, thân, khẩu, ý nghiệp của ông không làm thiện, hủy phạm giới cấm, không tu phước đức, không làm từ trước, đến khi sắp qua đời, tìm chỗ nương cậy. Ông ngày nay đã quá già, trước tạo các tội, hành động thô ác, không tạo phước nghiệp, không tu thiện hạnh, không chịu làm trước, đến khi bị sợ hãi, lại tìm chỗ quy y. Như có người khi sắp bị chết mới nghĩ đến việc chạy trốn, vào căn nhà an toàn để tự cứu mình. Những việc như vậy đều không thể được. Thế nên ngày nay thân, khẩu, ý phải làm việc thiện. Ai làm ba nghiệp thiện thì khi lâm chung, đó là căn nhà có thể chạy vào trú ẩn.

Đức Phật nói kệ:

*Đời người sống ngắn ngủi
Đều trở về cái chết
Tàn phá của già suy
Không ai có thể cứu
Thế nên phải sợ chết
Chỉ có vào Phật pháp
Và tu hành pháp thiện
Mới là chỗ quy y.*

Đức Phật dạy như vậy.

Kinh thứ hai không khác. “Nên cầu chỗ quy y, Đại nhân nên tu thiện”. Phần văn xuôi của kinh thứ ba không giống, kệ cũng không đồng. Kệ nói:

Trẻ mạnh và già suy

*Ba thời đều đã qua
Mạng sống không còn bao
Thường bị khổ vì già
Gần đến cõi Diêm vương
Bà-la-môn muốn sanh
Chẳng biết ở chỗ nào
Người không có tư lương
Nên làm đèn sáng nhỏ
Y cứ vào tinh tấn
Trước trừ sạch các Sứ
Sanh, lão, tử không còn.*

M

87. Tôi nghe như vậy:

Một thời, Đức Phật ở tại khu lâm viên Kỳ-đà Cấp cô độc, thuộc nước Xá-vệ.

Có một Bà-la-môn già đến chỗ Phật, sau khi thăm hỏi, ngời qua một bên, thưa:

–Bạch Thế Tôn, con nay già cả, từ xưa đến giờ chỉ tạo các điều ác, chưa từng làm phước, chưa từng tu thiện, lại cũng không thực hành các pháp, dốc xa lìa sự sợ hãi cùng cứu giúp che chở. Lành thay Cù-đàm, xin Ngài vì con mà thuyết pháp, để khi con qua đời có chỗ cứu giúp che chở, có chỗ để con làm ngôi nhà quy y, trú ẩn.

Đức Phật bảo Bà-la-môn:

–Thế gian bị đốt cháy. Cái gì đốt cháy? Đó là lão, bệnh, tử. Vì vậy thân, khẩu, ý cần phải tu thiện. Ông đã không tu thân, khẩu, ý theo thiện, nay nếu ông có thể tu thân, khẩu, ý theo thiện, nó chính là chiếc thuyền chở ông, đến khi ông chết nó cứu giúp che chở, làm nhà cho ông, là chỗ ông quy y trú ẩn.

Đức Phật nói kệ:

*Như nhà bị hỏa hoạn
Đốt cháy cả phòng xá
Hãy mau mang cửa báu
Ra khỏi chỗ lửa cháy
Lửa sanh, lão, bệnh, tử*

*Đốt cháy các chúng sanh
Cần phải tu bố thí
Cứu giúp người nghèo nàn
Vàng quý trong thế gian
Nạn vua, giặc, nước, lửa
Khi chết phải bỏ hết
Chẳng có gì theo người
Quả bố thí theo người
Nó là kho vững chắc
Vua, giặc và nước, lửa
Không thể xâm đoạt được
Xan tham không bố thí
Gọi là thường ngu say
Bố thí giúp người nghèo nàn
Đó gọi là giác ngộ.*

Đức Phật dạy như vậy, các Tỳ-kheo nghe lời Phật dạy, đều hoan hỷ phụng hành.

M

88. Tôi nghe như vậy:

Một thời, Đức Phật ở tại khu lâm viên Kỳ-đà Cấp cô độc, thuộc nước Xá-vệ.

Có thanh niên tên Ô-đáp, đến gặp Đức Phật. Sau khi thăm hỏi, ngài qua một bên, chàng thưa với Ngài:

–Thưa Cù-đàm, tôi làm ra tài sản hợp pháp, cung cấp nuôi dưỡng cha mẹ, lại bằng cách hợp pháp hưởng thụ sự an lạc, giúp đỡ hợp lý, thế có được phước lớn không?

Đức Phật dạy:

–Này thanh niên, không chỉ riêng người, tất cả những ai làm ra tài sản một cách hợp lý, lại đem cung cấp cho cha mẹ hợp lý, hưởng thụ an lạc hợp lý, cung cấp hợp lý, đều được phước vô lượng. Tại sao? Nên biết rằng, người này chính là Phạm thiên ở trong nhà ấy, nếu cung cấp nuôi dưỡng cho cha mẹ một cách hợp lý. Cha mẹ là A-xà-lê ở trong nhà, nếu cung cấp cho cha mẹ một cách hợp lý, được hưởng thụ an lạc hợp lý thì tất cả mọi người đều hướng về kính trọng nhà ấy. Ai có thể cung cấp nuôi dưỡng cho cha mẹ một cách hợp lý, khiến cho an lạc hợp lý, giúp đỡ hợp lý,

nên biết Đại thiên ở trong nhà người ấy. Ai cung cấp cho cha mẹ một cách hợp lý, cung cấp sự an lạc hợp lý, nên biết tất cả chư Thiên đều ở trong nhà người ấy. Tại sao vậy? Phạm thiên vương do cung cấp nuôi dưỡng cha mẹ một cách hợp lý nên được sanh cõi Phạm thiên. Ai muốn cúng cho A-xà-lê nên cúng dường cha mẹ, là cung cấp A-xà-lê. Ai muốn lễ bái, trước tiên nên lễ bái cha mẹ. Ai muốn thờ lửa, trước hết nên cúng dường cha mẹ. Ai muốn thờ trời, trước nên cúng dường cha mẹ, tức đã cúng dường chư Thiên.

Đức Phật nói kệ:

*Phạm thiên và thân lửa
A-xà-lê, chư Thiên
Ai muốn cúng dường họ
Nên phụng dưỡng mẹ cha
Đời này được tiếng thơm
Đời sau sanh Phạm thiên.*

M

89. Tôi nghe như vậy:

Một thời, Đức Phật ở tại khu lâm viên Kỳ-đà Cấp cô độc, thuộc nước Xá-vệ.

Có thanh niên tên Ưu-tỳ-già đến gặp Phật, đánh lễ thăm hỏi, ngồi qua một bên, thưa:

– Bạch Thế Tôn, Bà-la-môn tạo dựng tài sản đúng pháp, tụ hợp bày tế đàn lớn, dạy người khác bày tế. Tế đàn như vậy, nên làm hay không làm?

Bấy giờ Thế Tôn nói kệ đáp:

*Ngựa mập và người mập
Bò mập, thức ăn ngon
Hơi thở mở cửa tế
Tế lớn sáu loại này
Việc làm tuy rộng lớn
Nhưng Tiên thánh chê bai
Dê đực và dê đen
Bò chúa và bò nhỏ
Tất cả sự sát sanh
Đều không phải tế cúng*

Sát sanh là tà tế
Các thánh không thi hành.
Ai lập đàn tế đúng
Không nã hại quần sanh
Không giết mạng hữu tình
Nếu tế không sát sanh
Là cúng tế chân chánh
Ai tế đàn như vậy
Đại tiên tất đến đó
Bố thí và tế đàn
Phải cung cấp cho người
Bố thí với tâm sạch
Thí đúng lúc, chỗ nào?
Nên thí thắng phước điền.
Thắng phước điền là ai?
Là bậc tu phạm hạnh
Ai thí vào chỗ ấy
Gọi cúng tế rộng lớn
Lập đại tế như vậy
Bằng tài sản hợp pháp
Nước sạch tự tay cho
Ai bố thí như vậy
Chư Thiên sanh kính tín
Là tự tha đều lợi
Tất được quả báo lớn
Thiệt tế lớn như vậy
Chỉ bậc trí làm được
Thường sanh tâm tin sạch
Cũng được tâm giải thoát
Nã hại không phát sanh
Hưởng nhiều lạc thế gian
Được sanh vào thắng xứ
Đây gọi là người trí
Tổ chức đại tế đàn.

Đức Phật dạy như vậy, thanh niên Ưu-tỳ-già nghe lời Phật dạy,

www.daitangkinh.org

hoan hỷ từ già.

M

90. Tôi nghe như vậy:

Một thời, Đức Phật ở tại khu lâm viên Kỳ-đà Cấp cô độc, thuộc nước Xá-vệ.

Có thanh niên tên Ưu-tỳ-già đến gặp Đức Phật đánh lễ, thăm hỏi, ngồi qua một bên, bạch Phật:

–Thế Tôn, Bà-la-môn tạo nên tài sản đúng pháp, gom lại tế lễ lớn, dạy người tế lễ. Sự tế lễ như vậy, nên làm hay không nên làm?

Bấy giờ Đức Phật nói kệ:

*Tổ chức tế đàn lớn
Không làm hại chúng sanh
Ai cúng tế như vậy
Là việc làm thanh tịnh
Gọi là tế an ổn
Bậc Phạm hạnh thọ nhận
Hiện đời trong thế gian
Tiếng thơm đồn rất xa
Chiến tranh xa nơi ở
Tế như vậy đáng khen
Chư Phật khen rất tốt
Tế đàn là cách tế
Bố thí bằng thanh tịnh
Nên thí bậc Ứng cúng
Thí đúng lúc nơi nào?
Gọi là tế rộng lớn
Chỗ chư Thiên kính tin
Với tài sản đúng pháp
Tay rửa sạch tự cho
Ai cúng tế như vậy
Là tự lợi, lợi tha
Đều được quả báo lớn
Tế đàn lớn như thế
Chỉ bậc trí làm được*

*Phát tâm được tịnh tấn
Và đắc tâm giải thoát
Não hại không gia tăng
Được tối lạc trong đời
Sanh vào nơi thắng xứ
Gọi là bậc Trí tuệ.*

Đức Phật dạy như vậy, Ưu-tỳ-già nghe lời Phật dạy, hoan hỷ lãnh hội rồi từ giả.

M

91. Tôi nghe như vậy:

Một thời, Đức Phật ở tại khu lâm viên Kỳ-đà Cấp cô độc, thuộc nước Xá-vệ.

Có một thanh niên tên Phật-di đến gặp Đức Phật, đảnh lễ, thăm hỏi, ngồi qua một bên, thưa:

–Bạch Thế Tôn, Ngài có bao nhiêu pháp dạy bảo người tại gia sống đời sống gia đình đạt được kết quả lợi ích và an lạc trong hiện tại?

Đức Phật dạy:

–Này thanh niên, có bốn pháp khiến cho người tại gia đạt được kết quả lợi ích và an lạc trong hiện tại. Thế nào là bốn? Một là siêng năng tinh tấn. Hai là thường giữ gìn các căn. Ba là gần gũi thiện tri thức. Bốn là nuôi dưỡng thân mạng một cách hợp lý.

Thế nào là tinh tấn? Tùy theo khả năng làm nghề nghiệp mưu sinh trong gia đình, hoặc làm quan cho vua, hoặc làm nghề nông, hoặc kinh doanh, hoặc chăn nuôi, tùy theo công việc làm, siêng năng không biếng nhác. Gặp phải lạnh, nóng, gió, mưa, đói, khát hay no đủ, bị xúc chạm do ruồi muỗi mòng ong... tuy có khổ nhọc nhưng không bỏ công việc làm của mình, khiến cho hoàn thành, không nghĩ đến việc bỏ phế, đó gọi là tinh tấn.

Thế nào là giữ gìn các căn? Vị tộc tánh tử tích lũy tài sản hợp pháp, đặt ra những cách thức để không bị vua, giặc, nước, lửa cướp đoạt, không bị kẻ thù ghét xâm phạm, không nuôi dưỡng nghịch tử. Đây gọi là giữ gìn các căn.

Thế nào là gần gũi bạn tốt? Tộc tánh tử gần gũi bạn tốt; bạn tốt này tư chất hiền lương,

www.daitangkinh.org

không gian xảo trộm cắp. Ai cùng với người này kết làm bạn thân thì sâu khổ chưa sanh khiến cho không sanh; sâu khổ đã sanh khiến cho trừ diệt; hỷ lạc chưa sanh khiến cho phát sanh; hỷ lạc đã sanh thì khiến cho không mất. Đây gọi là gần gũi bạn tốt.

Thế nào là nuôi dưỡng thân mạng một cách hợp lý? Tộc tánh tử biết rõ tài sản của mình, xem xét nhiều ít để sử dụng một cách điều độ, thu nhiều hơn chi, không sử dụng phung phí. Như người ăn trái Ưu-đàm, khi mới ăn thì trên cây còn rất nhiều, khi ăn ngủ say bảy ngày, tỉnh dậy mới biết là đã hết trái. Phải sử dụng tài sản hợp lý, trung bình giữa phung phí và keo kiệt. Ai có tiền tài không chịu ăn mặc, không chịu bố thí, sử dụng quá keo kiệt, mọi người đều nói: “Người như vậy chết như chó chết”, phải tự trừ tính, không xa hoa, không keo kiệt. Đây gọi là nuôi dưỡng thân mạng một cách hợp lý.

Người thanh niên lại bạch Phật:

–Tu hành những pháp gì khiến cho người tại gia đời này thọ hưởng lợi ích, đời sau được phước?

Đức Phật bảo thanh niên:

–Có bốn pháp khiến cho thu đạt được phước bảo ấy. Những gì là bốn? Đó là Tín, Giới, Thí và Văn tuệ.

Thế nào là Giới? Thường thực hành không sát sanh cho đến không uống rượu.

Thế nào là Thí? Bố thí cho Sa-môn, Bà-la-môn, Sư trưởng, cha mẹ, người nghèo cùng, người đi xin... các thứ y phục, thức ăn, giường, nệm nằm, thuốc trị bệnh, các loại nhu cầu, hết sức bố thí. Đây gọi là Thí.

Thế nào là Văn tuệ? Tức trí tuệ do học hỏi tìm hiểu mà có. Đó là nhận thức như thật về khổ, tức nhận thức về Khổ đế; nhận thức như thật về nguyên nhân của khổ, tức nhận thức về Tập đế; nhận thức như thật về con đường diệt khổ, tức nhận thức về Đạo đế; nhận thức như thật về sự diệt khổ tức nhận thức về Diệt đế. Đây gọi là Văn tuệ đầy đủ.¹

Bấy giờ Đức Thế Tôn nói kệ:

*Nhiệt tâm tạo sự nghiệp
Siêng giữ gìn không mất*

¹. Thiếu một chi tín; xem Tạp 89-A.8.55

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH

*Gần gũi với bạn lành
Thường nuôi mạng hợp lý
Tín, giới, thí, văn tuệ
Trừ bỏ hết sân tham
Người nào làm như vậy
Mau đạt đạo thanh tịnh
Như vậy tám pháp này
Được lợi, vui hiện tại
Và trong đời tương lai
Hưởng an lạc cõi trời.*

Đức Phật dạy như vậy, thanh niên Phật-di nghe lời Phật dạy,
hoan hỷ phụng hành.

M